

formodes at ville indbringe i Kjøbenhavn, nemlig ikke fulde 100,000 Rbd., at det synes, at den Omstændighed, der kunde tale for at vedligeholde Consumtionen i Kjøbenhavn, nemlig, at den i Forhold til de Gener, som dermed vistnok ere forbundne, og de Oppebørselsudgifter, som den medfører, ogsaa udgjør noget Klæffeligt, at denne Omstændighed taber sig for en stor Deel, efterat Consumtionen er bleven saaledes nedsat som anført. Men hertil kommer endnu, at naar Consumtionen er ophævet andre Steder uden Bederlag, saaledes at det falder i Dinene og kan finde Anerkjendelse, at de andre Dele af Landet saaledes vederlægge denne Byrde, saa at Kjøbenhavn ikke er brostholden ved at erlægge Consumtionen, saa troer jeg, at Consumtionen maa faae saa Meget imod sig, at den ikke let vil kunne vedligeholdes. Jeg bemærker herved, at naar jeg har sagt, at jeg ikke antager — og jeg har prøvet denne Sag paa mange Maader —, at Kjøbenhavn er pragraveret ved sin Beskatning, saaledes som den nu er, saa antager jeg paa den anden Side, at den ganske rigeligt svarer lige med det øvrige Land, og at den altsaa heller ikke kan taale nogen særlig Forhøielse. Men, uagtet jeg saaledes ikke troer, at Consumtionen i Kjøbenhavn er holdbar, efterat den er ophævet og fremdeles maa blive ved at være ophævet paa andre Steder, kan jeg dog ikke være enig i det af Folkethinget vedtagne Forslag, forsaavidt det gaaer ud paa, at den skal hæves om et Aar. Da jeg anseer det yderst betænkligt, at saavel Consumtionsindtægten som en Mængde andre Statsindtægter blive ophævede, uden man har tilstrækkeligt Bederlag derfor, saa ønsker jeg, man maa beholde Saameget tilbage af Consumtionen, man kan, indtil det kan komme under alsidig Overveielse og blive afgjort, paa hvilken Maade Dækning derfor skal tilveiebringes. Jeg finder ogsaa megen Betænklighed i at ophæve Consumtionen saa hurtigt deri, at den høitærede Finansminister har udtalt, hvorledes det efter Kjøbenhavns locale Forhold er vigtigt for Soldatpysnet at beholde en stor Deel af de Betjente, som meest være til for Consumtionens Skyld, og at der i Consumtionscontoirerne eller paa Consumtionsstederne er et

Slags Tilsyn med toldbare Varer. Dette troer jeg ikke, man kan tvivle om, har Meget for sig, og altsaa at ophæve den i Diebliffet forekommer mig at være betænkligt. Efter det, der bevæger mig til ikke at være enig med den af Folkethinget vedtagne Bestemmelse angaaende den kjøbenhavnske Consumtion, kan jeg heller ikke være enig med Majoriteten i Udvalget, som vil have den ophævet 1854. Ligefom der fra Formens Side er Afskilligt mod det at erindre, saaledes troer jeg ogsaa, at man er usikker om, hvorvidt man kan undvære Consumtionen, naar 1854 kommer. Jeg vilde for min Deel, hvis der fremkom et Uendlingsforslag, som gik ud paa, at det skulde blive et aabent Spørgsmaal, om Consumtionen aldeles skulde ophæves, eller med andre Ord, at man i den Henseende beholdt Udkastet, tiltræde det. Derfor ikke noget saadant Uendlingsforslag fremkommer, maa jeg slutte mig til det i Udvalget gjorte Forslag, som længst beholder Consumtionen i Kjøbenhavn; men jeg vilde foretrække et Forslag, som gik ud paa, at det med Hensyn til dette Punkt skulde aldeles forblive ved Udkastet. Et andet af de mere almindelige Spørgsmaal er, hvorledes der skal forholdes med Bornholm og Læsø, som for Fremtiden skulle have en Brænderiasgift, de hidtil have været frie for. Der er ikke Tvivl om, at det baade i og for sig er hensigtsmæssigt, og efterat Brænderiasgiften er indført i Slesvig, nødvendigt, at Bornholm og Læsø ogsaa blive underkastede Brænderiasgiften, og altsaa den Brænderifrihed, som har fundet Sted, ophører. Jeg finder det ogsaa lige klart, at de maae have en Godtgjørelse, ikke som en egentlig Skadeserstatning, men som en Lettelse, de billigt og ogsaa retfærdigt maae have Afgang til at faae, fordi der lægges en ny Byrde paa dem, og ogsaa fordi navnlig Bornholm har saadanne Tilsagn, der, om de end ikke directe gaae ud paa denne Afgift, saa dog i Almindelighed gaae ud paa Afgiftslettelser, og dette Tilsagn er fremkaldt ved den Fædrelandsfølelse og det Mod, den viste i en særlig Tid, hvorhos dens Traliggenhed, som gjør, at den ikke i den Grad som andre Dele af Landet nyder godt af alle Statens Goder, er ogsaa en Grund, hvorfor den egnere sig til Lettelse.